

22 oktober 1971

D.

DE PRESIDENT VAN DE ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE ZWOLLE, heeft in kort geding het navolgende vonnis gewezen in de zaak onder nummer 59 der rol van 1971, aanhangig tussen:

D. J. L., wonende te Son, gemeente Son en Bræugel, eiser in conventie, verweerder in reconventie, procureur mr. J.P.Hoogerzeil, advocaat mr. G.A.M. Depla, te Eindhoven,

en

C. L. A. VAN U. zich ook noemende Zijne Excellentie Dr. C. I. A. van U., Prins de Secchia, wonende te Zwolle, gedaagde in conventie, eiser in reconventie, procureur mr. L.F.Canté.

WIJ PRESIDENT,

Gezien de stukken van het geding;

OVERWEGEN TEN AANZIEN VAN DE FEITEN:

Eiser heeft voor eis gesteld:

dat tussen hem en gedaagde een konflikt bestaat, dat in het kort aldus is te omschrijven:

Gedaagde heeft in 1961 opgericht het "Nederlands Laureaat van de Arbeid", waaraan hij op 11 april 1963 de vorm van een stichting heeft gegeven.

De activiteiten van de stichting, daarbij vertegenwoordigd door gedaagde, bestaan uit het verlenen van eretitels wegens arbeidsprestaties.

Zo had eiser zich door gedaagde laten benoemen tot Deken van het Laureaat, welke titel hem met de nodige plechtigheid werd verleend.

Vervolgens is echter tussen eiser en gedaagde een konflikt ontstaan, dat via diverse escalaties (waaronder een "oneervol" royement van eiser door de Orde van Sint Birgitta van Zweden en door de Orde van de Roos en het Kruis van Jerusalem, welke orde, voorzover althans hun werkterrein in Nederland betreft eveneens door gedaagde worden beheerst, althans nauw met hem zijn gelieerd) is uitgemond in een civiele procedure, die gedaagde tegen eiser bij de rechtbank te Den Bosch op 17-3-1971 aanhangig heeft gemaakt, in welke procedure gedaagde genoegdoening vordert wegens het feit, dat eiser gedaagde's verleden als lid van de N.S.B., begunstigend lid van de Germaanse

S.S. en lid van het Arbeitsfront aan een aantal personen bekend heeft gemaakt;

dat gedaagde zijn procedure tegen eiser begeleidt met tegen eiser gerichte publikaties en brieven aan derden, geschreven door hem zelf en door nauw met hem verbonden personen, (waarin tal van onjuiste mededelingen over eiser worden gedaan);

dat gedaagde bij die stroom van publikaties in elk geval de maat van de gepastheid ver heeft overschreden door in een brief door hem geschreven als "Landscommandeur van het nationaal kapittel van Nederland van de Orde van de Roos en het Kruis van Jerusalem, internationale broederschap van Ridder-Tempeliers" en gericht tot zijn collega "Landscommandeur in België" d.d. 30-8-1971 eiser te kwalificeren als "een misdadiger in zijn soort met valse beschuldigingen, laster, chantage, bedreiging, uitlokking, valsheid in geschriften, het stellen van een onrechtmatige daad" en door elders in de brief de vraag te stellen, hoeveel omkoopgeld voor de pers eiser heeft uitgegeven;

dat aan eiser toevallig deze brief in handen is gekomen, doch het eiser uiteraard onbekend is, aan hoeveel andere personen gedaagde soortgelijke schrifturen heeft doen uitgaan;

dat eiser in elk geval moet vrezen, dat gedaagde met zijn handelwijze door zal gaan, zo hij die al niet zal intensiveren, wanneer niet na te melden voorziening zal worden gegeven, waarvan de spoedeisendheid uit de aard van de zaak volgt;

Eiser heeft op die gronden geconcludeerd, dat Wij, bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad, gedaagde zullen veroordelen om zich te onthouden van het schrijven of het doen schrijven van enig stuk, (hetzij gericht aan eiser, hetzij gericht aan derden, hetzij publiek gemaakt) waarin eiser worde gekwalificeerd als iemand, die misdrijven (bepaalde of in het algemeen) pleegt of waarin eisers goede naam op andere wijze wordt aangetast, met bepaling, dat gedaagde bij iedere overtreding van het te stellen verbod aan eiser een dwangsom van f 50.000,-- zal verbeuren, alles met veroordeling van gedaagde in de proceskosten.

Gedaagde heeft geantwoord overeenkomstig de overgelegde pleitnotities van zijn raadsman, welke als hier ingelast moet worden beschouwd en waarop onder de rechtsoverwegingen nader wordt terug gekomen, en heeft tevens een eis in reconventie ingesteld, en daarbij gevorderd partij L. [REDACTED] te veroordelen om zich te onthouden van het schrijven of het doen schrijven van enig stuk of, het doen van enige mededeling (hetzij gericht aan eiser, hetzij gericht aan derden, hetzij publiek gemaakt) waarin reconven-

tioneel eiser wordt gekwalificeerd als pleger van handelingen in strijd met de belangen van het Nederlandse volk in oorlogstijd, plegen van misdrijven of waarin eisers goede naam op andere wijze wordt aangetast, met bepaling, dat gedaagde in reconventie bij iedere overtreding van het te stellen verbod aan eiser in reconventie een dwangsom van f 50.000,-- zal verbeuren, alles met veroordeling van gedaagde in reconventie in de proceskosten.

WIJ OVERWEGEN IN RECHTE:

Partijen verwijten elkaar over en weer beledigende uitlatingen te hebben gedaan ten opzichte van de wederpartij en vragen een verbod van herhaling.

Van U [redacted] heeft deze uitlatingen gedaan in enkele brieven, in één waarvan hij I [redacted] kwalificeert als "een misdadiger in zijn soort met valse beschuldigingen, laster, chantage, bedreiging, uitlokking, valsheid in geschriften", enz. Hij erkent deze brief geschreven te hebben.

Het beledigende, dat Van U [redacted] aan I [redacted] verwijt bestaat hierin, dat I [redacted] aan relaties van Van U [redacted] een fotocopie heeft toegezonden van een krantenberichtje uit 1947 betreffende de veroordeling van Van U [redacted] door een Tribunaal wegens ondermeer lidmaatschap van de N.S.B; voorts dat I [redacted] de inspirator zou zijn van een artikel in het weekblad Vrij Nederland, waarin het gedoe van Van U [redacted] met ridderorders en fraaie titels belachelijk wordt gemaakt en van een artikel in het Eindhovens dagblad.

Het eerste feit erkent I [redacted] over de vraag of de in de eerste plaats verweten handeling een belediging oplevert loopt een procedure voor de rechtbank in Den Bosch. Het tweede feit ontkent I [redacted], onder overlegging van een brief van degene die schrijft wel de oorzaak van het artikel te zijn geweest. Het derde feit betreft een beschouwing over Van U [redacted] optreden, waarbij de journalist onder andere verslag doet van een gesprek met I [redacted]

Van U [redacted] verweert zich met de stelling, dat I [redacted] [redacted] zich aan de hem verweten gedragingen heeft schuldig gemaakt; de juistheid ervan kan in het midden blijven omdat het Van U [redacted] geen vrijbrief zou geven om op de wijze zoals hij gedaan heeft over I [redacted] te schrijven. Voor een verbod tot herhaling is dus alle aanleiding.

Van I [redacted] bestrijdt in de eerste plaats de spoedeisendheid van de gevraagde maatregel, nu het eerste geïnsinueerde feit reeds geruime tijd geleden gebeurd is en daarover reeds een gewone procedure hangt. Nieuwe feiten kunnen evenwel in dergelijke omstandigheden alsnog een maatregel rechtvaardigen: in dit geval zou

het zijn het opnieuw doen van beledigende uitlatingen en, naar Van U [redacted] stelt, het zich niet houden aan de afspraak om tijdens de procedure geen mededelingen aan de pers te doen.

Ten aanzien van het artikel in Vrij Nederland staat niet vast dat L [redacted] inspirator was, het is zelfs niet waarschijnlijk. In het artikel in het Eindhovens dagblad zijn inderdaad mededelingen van L [redacted] opgenomen; in strijd met de niet betwiste afspraak heeft hij toen ~~deze lees~~; dus wel mededelingen aan de pers gedaan. Die mededelingen lopen over het Tribunaal vonnis en het N.S.B.-lidmaatschap; investieven aan het adres van Van U [redacted] worden L [redacted] niet in de mond gelegd; slechts heeft hij op de vraag van de journalist, hoe het mogelijk is dat hij in tal van zulke merkwaardige organisatiën als, van Van U [redacted] zulke hoge posten bekleedde zonder argwaan te krijgen, geantwoord: "U kan er om lachen meneer, omdat U er toevallig niet ingetrapt bent. Maar goed, zo idioot was ik wèl".

Er zijn omstandigheden denkbaar waaronder het rondzenden van krantenuitknipsels zoals L [redacted] gedaan heeft, een onrechtmatige daad zou kunnen opleveren. Of daarvan in het onderhavige geval sprake is, kan in dit kort geding niet worden beslist, maar ~~het~~ geeft wel aanleiding L [redacted] een verbod van herhaling op te leggen. Daartoe is te meer aanleiding omdat L [redacted] zich niet gehouden heeft aan de afspraak de pers geen inlichtingen te verstrekken hangende de gewone procedure; herhaling van mogelijk onjuist optreden tegenover Van U [redacted], is dus te vrezen.

Daar beide partijen in het verleden getoond hebben niet kieskeurig te zijn in hun strijd-methoden en zij nog steeds fel tegenover elkaar staan, is het gerechtvaardigd hen ook beiden als orde maatregel een verbod op te leggen, dat het ontstaan van verdere schadelijke gevolgen kan voorkomen.

De formulering van de verboden zal evenwel anders moeten zijn, dan partijen gevorderd hebben, daar het aankomt meer dan op de inhoud van hetgeen gezegd wordt, op de vorm waarin en de omstandigheden waaronder mededelingen worden gedaan. De gevraagde dwangsom zullen Wij matigen en de kosten der procedure compenseren, daar de vorderingen slechts ten dele worden toegewezen.

Op die gronden komen Wij tot de volgende afspraak.

RECHTDOENDE IN NAAM DER KONINGIN IN KORT GEDING:

In conventie zowel als in reconventie:

Veroordelen gedaagde zich te onthouden van

*de stelling aanwezig
mogelijkheid dat
dat rondzenden
wel-as een onrecht-
matige daad
kenbaar moet
worden.*

hij

*Idemylke van
de tegenpartij
maatregelen*

hij

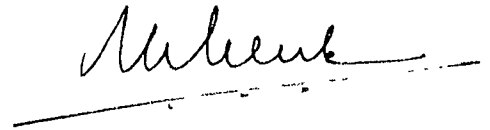
het schrijven van enig stuk, of van het doen van enige mededeling aan derden, waarin nodeloos of op nodeloos krenkende wijze de goede naam van de wederpartij wordt aangetast.

Veroordelen gedaagde tot betaling van een dwangsom van f 25.000,--/_voor iedere overtreding van dit verbod. Verklaren dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad.

Wijzen af het meer gevorderde.

Compenseren de kosten der procedure des dat iedere partij haar eigen kosten draagt.

Aldus gewezen door mr.Schenk, president, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van VRIJDAG, TWEEËNTWINTIG OKTOBER 1900 EENENZEVENTIG, in tegenwoordigheid van mr.Possen-van der Linden, waarnemend-griffier.

dd 22-10-71
Grosse afgeg. aan Mr. Hoppersal.
Grosse afgeg. aan Mr. Canté.

Wsdru aan dhr. Walters 27/772